

Egy nap értünk: HAM Noszvajon

Noszvajon, a De la Motte- kastélyban történt meg az velünk, amit nagyon sokunk kergetett idáig. Felcsillant a remény, hogy végre a hobbink, a személyiségünkől fakadó tennivágyás legyen a munkánk. Rengeteg a tennivalónk, de kinek ne érné meg, ha aztán egy jó csapatban, jó célokért élhetjük végig a már nem is oly szürke hétköznapiakat. A terveink megvalósításához vezető út első lépése volt a 2014. június 17-én az **Integrált Községi és Szolgáltató Tér (IKSZT)** program szakmai koordinálásáért felelős intézet, a **Nemzeti Agrárszaktanácsadási, Képzési és Vidékfejlesztési Intézet (NAKVI)** által szervezett Helyi Aktivációs Műhelynap.

Történetünk ott kezdődött, hogy **Czinkéné Szűcs Krisztina**, a noszvaji IKSZT vezetője, egy tréningen összetalálkozott **Katonáné Dr. Kovács Judittal**, a **Debreceni Egyetem** oktatójával. Beszélgettek, amiből kiderült, hogy Noszvajon egy igen értékes nőcsapat keresgéli a jövőjét. Judit felajánlotta, hogy segít közös célt találni és összefésülni a tudást, bemutatja azokat az embereket, akik az ösvényünk kitaposásakor megfogják majd a kezünket, ha elkanyarodnánk. Elmondta, hogy Grúziában ez egy működő dolog, az ott élő nőknek sikerült és már több lépést is tettek a vidéken élő hölgyek vállalkozóvá válása felé. Beszélgettek arról, hogy ezt Magyarországon is követik már, és jó lenne tovább vinni. A beszélgetés tetteket szült. Először is, hálával adózva itt a közösségi oldalaknak, elindult egy csoport, a **Nyitnikék**, ahol érdekes cikkek kerültek megosztásra, majd 2014. június 17-én lehetőség nyílt, hogy egy Helyi Aktivációs Műhelynap keretében találkozzunk és megoszthassuk tapasztalatainkat. Nagyon vártuk, és bizton állíthatom, minden hibátlan volt. Egy olyan remek, minden szavában érdekes, inspiráló előadássorozatnak lehettünk résztvevői, hogy ezek után kizárólag a közös cél megfogalmazása, az együttműködés és a csapatmunka lehet a járható út.

Elsőként **Tar Gyula**, a **Nemzeti Agrárszaktanácsadási, Képzési és Vidékfejlesztési Intézet** vidékfejlesztési igazgató-helyettese köszöntötte a megjelenteket, majd kifejezte elismerését eddigi munkánkkal kapcsolatban és bátorított a további lépések megtételéhez.

A köszöntőt követően Czinkéné Szűcs Krisztina mutatta be a lelkes helyi női csapat eddigi munkáját, a Meseerdőt, ami úgy alakult ki, hogy még évekkel ezelőtt egy igazi gyermeknapot szerveztünk annak a 32 gyermeknek, akikkel szorosán, szinte napi szinten találkozunk. Mára ez a kis családi rendezvény akkorára nőtt, hogy a környező településekről származó 250-300 fő gyermeknek tudunk színvonalas, élményekben gazdag napot ajándékozni meseúttal, melynek a végén igazi hős vitézek és tündérek távoznak a királyi pár sátrából, kézműves foglalkozással és a férjeink által megfőzött ebéddel. A műhelynap során halhattunk egy esküvő szervezői kezdeményezésről, melynek keretein belül egy 3 napos, tökéletesen megszervezett, nem csak a külsőségekre törekvő, hanem lélekboncolgató beszélgetésekkel, játékos találkozásokkal tűzdelt élménnyel gazdagítottuk az ifjú pár amúgy is boldogságos napjait. Valamint „közös gyerekeinkről”: a Bálint-napi szerelemhétvégéről, a Tündérboltról és a Fonóról is hallhattak a résztvevők.

Ezt követően **Árváné Dr. Ványi Georgina és Dr. Gál Tímea** team coachok, (Team Academy Debrecen) a „csapat” fogalmát és a csapatmunka előnyeit és nehézségeit mutatták be. Bemutatták, hogy igen is túl kell jutni a személyes konfliktusok (melyek akárhogy is, de elkerülhetetlenek) útvesztőjén, és nem eldobni, érzelmektől túlfűtve lecsapni a jövőt, hanem kommunikálni, megoldani, kompromisszumokkal élni, és csinálni, menni előre.

Bemutatkozott **Böröcz Lívia**, a NAKVI vidékfejlesztési referense akitől a távmunkáról, ennek hatékonyságáról hallottunk. Szinte érezhető volt, ahogy összeáll a fejekben ez az egész. Mert nyilván mi fontos nekünk: a család, a gyermekeink, valamint az a vágy mindannyiunk szívében, miszerint tenni kell a közösségért, amelyeket néha nagyon nehéz összeegyeztetni. Élő példával illusztrálta, milyen folyamatokat indítottak el a spanyol lakosság körében egy hasonló, „találj közös célt, és tégy érte” ötlettel, és hogy milyen átütő sikereket értek el ott.

A következő előadó **Dr. Zoltán Erzsébet Szeréna** építész volt, aki egy olyan közösségi tér képét villantotta fel nekünk, ahol majd dolgozni fogunk. Mert fogunk, létre fogjuk hozni a régi iskola épületének helyén. Felhívta a figyelmünket arra, hogyan tegyük majd azt a közösségi helyiségünket kreatív munkára alkalmassá, és a betérő, tanácsra, segítségre vágyó számára is bizalomgerjesztővé.

A délutáni kanapébeszélgetések témáit és a közös akciótanulás folyamatát Katonáné Dr. Kovács Judit ismertette, majd egy remek ebédet fogyaszthattunk el, ahol a helyiek által jól megszokott noszvaji ízekkel, vendégeink pedig többek között a helyi tájházban, kemencében sült finomságokat kóstolhatták meg.

Ami ezután következett, sokunk számára bizonyosan nagy jelentőséggel bírt. Egy olyan folyamatosan változó csapatban végrehajtandó, eredményeket, válaszokat kreáló, játékos délutánt töltöttünk együtt, amely során egy egyszerű kérdésből számos megoldás született.. Látszott az arcokon a lelkesedés, az hogy kezdjük elhinni, így is lehet.

Ebben nagyon sokat segítettek a szervezők és vendégeink is, akik nem csak megjelentek, hanem mondataikkal, néha csak szavaikkal vették rá elménket arra, hogy megfogalmazzuk azt, ami számukra már teljesen egyértelmű: hogyan lehet úgy élni, hogy a hobbink legyen a munkánk; mit kell, kiért kell, hogyan kell tennünk. A legfontosabb, hogy tudjuk még a mai világban is van olyan team, aki megfogja majd a kezünket, ha valamiben segítségre van szükségünk, mert a mi sikerünk az ő sikerük is.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a jelenlevőknek, vendégeinknek, valamint a két csodás helyi szervezőnknek: Katonáné Dr. Kovács Juditnak és Czinkéné Szűcs Krisztinának, hogy végre válaszol vannak a kérdések helyén, és hogy már látjuk a lépcsőt, aminek első fokát meg kell másznunk, hogy a következőkre felszaladhassunk.

Noszvaj, 2014. 06.25.

Singlár Kata

Nyitnikék- csoport tagja